ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Η εξομολόγηση **μίας κακοποιημένης γυναίκας**

Η σχέση της γυναίκας με τον άντρα αυτό διήρκησε 8 μήνες, κατά τους οποίους ήταν αχώριστοι. Η συναισθηματική βία ξεκίνησε μόλις τον δεύτερο μήνα και το θύμα υπέβαλλε δύο μηνύσεις η πρώτη από την οποία εκδικάστηκε

«Η γυναικεία κακοποίηση δεν διαχωρίζει κοινωνικό και πνευματικό επίπεδο. Οι γυναίκες μπορεί να είναι γυναίκες πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, κάποιες από αυτές με θέσεις κύρους στην κοινωνία. Δεν σώζεις τον καθωσπρεπισμό σου όταν σιωπάς, αντιθέτως δημιουργείς νέα θύματα». Με αυτό τον τρόπο ξεκινά την συγκλονιστική ιστορία της η Φ.Γ. μία γυναίκα που βίωσε την κακοποίηση και θέλησε να δημοσιοποιήσει την ιστορία της σπάζοντας τη σιωπή της.

Η συγκλονιστική επιστολή που δημοσιεύει το e-evros.gr έχει ως εξής: «Η γυναικεία κακοποίηση δεν διαχωρίζει κοινωνικό και πνευματικό επίπεδο. Οι γυναίκες μπορεί να είναι γυναίκες πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, κάποιες από αυτές με θέσεις κύρους στην κοινωνία. Δεν σώζεις τον καθωσπρεπισμό σου όταν σιωπάς, αντιθέτως δημιουργείς νέα θύματα. Η κακοποίηση έχει και επανάληψη: όποιος σηκώσει χέρι και χτυπήσει θα το ξανακάνει. Νόμος. Η σιωπή, ο φόβος, η ανασφάλεια των θυμάτων, οπλίζει το χέρι των ανθρώπων-τεράτων. Νόμος. Είναι άδικη η κοινωνία, η νομοθεσία, η δικαιοσύνη για τις ψυχές που χαθήκαν επειδή έπεσαν θύματα κακοποίησης. Είναι άδικο για τα κορίτσια εκείνα που ζούνε με τον φόβο, έναν φόβο που τις εμποδίζει να καταγγείλουν τι τους συμβαίνει. Είναι άδικο που ο θύτης και ο κοινωνικός περίγυρος τις κάνουν να πιστεύουν ότι αν μιλήσουν, δε θα επιβιώσουν, θα μείνουν άνεργες, θα στοχοποιηθούν, ότι έτσι θα πληγώσουν τα παιδιά τους. Η πραγματικότητα είναι άλλη. Με την σιωπή είναι ήδη νεκρές. Τα παιδιά τους ήδη πληγωμένα. Σας καταθέτω την μαρτυρία μιας κακοποιημένης γυναίκας που ευτυχώς είναι ακόμη ΖΩΝΤΑΝΗ. Τον γνώρισα σε μια άσχημη καμπή της ζωής μου, οικονομικά κατεστραμμένη, άνεργη, απαισιόδοξη για το αύριο, με την ευθύνη ενός ανήλικου παιδιού, χωρίς αυτοπεποίθηση ως άτομο και ως γυναίκα, χωρίς φίλους, με μόνη συντροφιά τον εαυτό μου. Όταν ξεκίνησε η σχέση μας, από το πρώτο λεπτό γαντζώθηκα επάνω του. Θεώρησα ότι ταιριάζουμε, ότι ήμασταν ερωτευμένοι.

Όταν όλα άρχισαν να αλλάζουν, και εγώ μαζί, οι τρίτοι βλέπανε, αντιδρούσανε, εγώ όχι. Ήταν ο άνθρωπος μου, ο ήρωας μου, είχε χτίσει γύρω μου ένα φρούριο, τάχα για να με προστατέψει... Αρχικά ξεκίνησε η συναισθηματική βία. Αν και υπήρξα παντρεμένη στο παρελθόν, ως ελεύθερη είχα ερωτικούς συντρόφους, αλλά στην ερωτική επαφή ήμουν συντηρητική κατά τα λεγόμενα του. Μου αφηγούνταν τις ερωτικές του περιπέτειες, τις ερωτικές του επιδόσεις, τα σεξουαλικά κόλπα που έκανε κατά το παρελθόν με άλλες συντρόφους του, μου έδειχνε φωτογραφίες σε διάφορες ερωτικές πόζες πρώην ερωτικών συντρόφων του.

Το αποτέλεσμα; Μου φύτεψε την σκέψη στο μυαλό ότι «αν δεν με ικανοποιήσεις ερωτικά θα πάω με άλλη γυναίκα και θα φταις εσύ, ξενέρωτη». Ναι, έτσι με αποκαλούσε. «Ξενέρωτη». Όταν δεν μπορούσα να ανταποκριθώ στα διεστραμμένα ερωτικά του παιχνίδια ή όταν μου προκαλούσε πόνο κατά τη διάρκεια τους και λύγιζα. «Ξενέρωτη». Έμαθα να αντέχω τον πόνο, μετατράπηκα κατά την διάρκεια λίγων μηνών σε σεξουαλικό αντικείμενο των ορέξεων του. Έπειτα ήρθε το ποτό. Προσπάθησε να με εθίσει, δε τα κατάφερε. Συγχρόνως ήρθε και η πρώτη άσκηση σωματικής βίας. Απομακρύνθηκα για λίγο καιρό, κατάφερε όμως να μου περάσει το μήνυμα ότι «ήμουν υπεύθυνη για ό,τι έγινε».

Όταν αντέδρασα, άρχισε τα παρακάλια, ζητούσε συγχώρεση. «Δε θα σε ξαναχτυπήσω» υποσχέθηκε. Η ανόητη τον πίστεψα... λόγια, όλο λόγια. Δέθηκα με αλυσίδες στο φρούριο που είχε χτίσει, όλοι στα μάτια μου έγιναν εχθροί, άγγιξα τον θάνατο και αυτό ήταν η αρχή του τέλους μου, παραδόθηκα απόλυτα στα χέρια του. Δεν υπήρχαν για εμένα ούτε συγγενείς, ούτε φίλοι, ούτε το παιδί μου. ΝΤΡΕΠΟΜΑΙ που το γράφω, αλλά ναι, θεωρούσα εχθρό ακόμη και το παιδί μου... Η σωματική κακοποίηση συνεχιζόταν με «μικρά» περιστατικά βίας, στα οποία βέβαια πάντα «εγώ έφταιγα»... Η ψυχολογική κακοποίηση είχε γίνει καθημερινή ρουτίνα. Οι σεξουαλικές του φαντασιώσεις έγιναν υποσυνείδητα και δικές μου, άλλωστε ήταν ανώφελο. Κάθε άρνηση μου, κάθε όχι μου, το εκλάμβανε ως Ναι. Μέχρι που ήρθε εκείνο το εφιαλτικό βράδυ, το βράδυ που μου έκανε το μεγαλύτερο «δώρο»... Άρχισε με λεκτικές προσβολές. Έπειτα μια γροθιά. Έπειτα η αναγκαστική εκπόρνευση μου. Όταν κατάλαβε ότι δεν εκπορνεύομαι, ήρθε η μεγαλύτερη άσκηση σωματικής βίας μέχρι τότε. Ήρθε η απόπειρα βιασμού, ο εξευτελισμός της γενετησίας φύσης μου. Ασέλγησε και ούρησε πάνω στο ματωμένο κορμί μου... και όλα αυτά ενώ οι γονείς του ήταν στο διπλανό δωμάτιο και ενώ άκουγαν τα ουρλιαχτά μου, τις κραυγές μου για βοήθεια, και δεν επενέβησαν στιγμή. Βρέθηκα μισόγυμνη και ματωμένη τα ξημερώματα από τους δικούς μου, κρυμμένη πίσω από έναν κάδο σκουπιδιών, με το κινητό μου τηλέφωνο στο αυτί και αυτό το τέρας να ουρλιάζει από την τηλεφωνική γραμμή "Γύρνα πίσω, αλλιώς δε θα ξαναδείς το παιδί σου ποτέ". Αστυνομία, νοσοκομείο, δικαστήριο.

Η ποινή του; Ελάχιστοι μήνες με αναστολή. Τόσο άξιζε η ζωή μου. Το κοινωνικό μου περιβάλλον άρχισε να με δικάζει. «Τα ήθελες και τα έπαθες". Ανόητοι, ηθικοί, αναμάρτητοι, στρουθοκαμηλιστές άνθρωποι. Ο νόμος τον χάιδεψε. Εάν χτυπούσε ένα ζώο, η τιμωρία του θα ήταν αυστηρότερη. Δεν υπήρχε δικαιοσύνη, προστασία, έλεος. Άδικη η υπεράνθρωπη προσπάθεια των ειδικών ψυχολόγων να μου παράσχουν βοήθεια, θεωρούσα τον εαυτό μου από θύμα, θύτη. «Αυτό μου άξιζε, αυτός μου άξιζε». Και ξαναγύρισα...

Υπάρχει όμως και Θεός. Ο Θεός. Και επικαλούμαι τον Θεό, διότι έστειλε δίπλα μου ανθρώπους - Αγγέλους, που με όπλισαν με την δύναμη τους, μου χάρισαν τα φτερά τους και ΠΕΤΑΞΑ, ξαφνικά, απρόσμενα, απροειδοποίητα μακριά από το τέρας που με κακοποιούσε. Τώρα δε φοβάμαι, δε σιωπώ. Πολεμάω το τέρας-άνθρωπο με κάθε τρόπο, με κάθε νόμιμο μέσο...και θα συνεχίσω μέχρι να έρθει η ημέρα που η δικαιοσύνη θα τον φυλακίσει πίσω από το φρούριο, που του έχω χτίσει ΕΓΩ... ΔΕΝ ΣΙΩΠΩ, ΔΕΝ ΦΟΒΑΜΑΙ, ΔΕΝ ΝΤΡΕΠΟΜΑΙ. Φ.Γ.»

Η σχέση της γυναίκας με τον άντρα αυτό διήρκησε 8 μήνες, κατά τους οποίους ήταν αχώριστοι. Η συναισθηματική βία ξεκίνησε μόλις τον δεύτερο μήνα. Η Φ.Γ. έχει υποβάλλει 2 μηνύσεις. Η πρώτη, η οποία εκδικάστηκε στις 27/12/2014, είχε ως αποτέλεσμα μόνο 16 μήνες φυλάκισης με αναστολή για τον άντρα, ο οποίος συνέχισε να τη διεκδικεί, να την εκβιάζει και να την απειλεί. Γι' αυτό το λόγο πριν λίγες μέρες η κυρία υπέβαλλε και δεύτερη μήνυση για εκβιασμό κατά ζωής και απειλή διακίνησης υλικού ευρύτερων ερωτικών στιγμών. Ζητά παραδειγματική τιμωρία για έναν άνθρωπο επικίνδυνο γι' αυτήν, αλλά και ολόκληρη την κοινωνία».

This is **(not) a Coup**

Γράφει
ο **Βίκτωρ Ρουδομέτωφ**
Πανεπιστήμιο Κύπρου

#ThisIsACoup («Αυτό είναι πραξικόπημα») έγινε το πλέον δημοφιλές παγκοσμίως hashtag στο Twitter αναφορικά με την συμφωνία διάσωσης της χρεωκοπημένης Ελλάδας. Το hashtag είναι δημοφιλέστατο αλλά συγχέει τις έννοιες της δημοκρατίας και της κρατικής κυριαρχίας. Ο όρος «δημοκρατία» αναφέρεται, τουλάχιστον στην νεωτερική εκδοχή του, σε ένα σύστημα διακυβέρνησης ενός κράτους, στα πλαίσια του οποίου η εξουσία ασκείται μέσω εκλεγμένων αντιπροσώπων στο όνομα του «λαού», από τον οποίο θεωρείται ότι πηγάζει η κρατική εξουσία. Η δημοκρατική διακυβέρνηση δεν είναι ο μόνος τρόπος οργάνωσης της κρατικής εξουσίας, και δεν είναι απαραίτητο να υπάρχει δημοκρατία για να υφίσταται κρατική εξουσία. Π.χ. στην προ της Γαλλικής Επαναστάσεως Ευρώπη αλλά και στην Οθωμανική Αυτοκρατορία υφίσταντο «ελέω Θεού» μοναρχίες, των οποίων η νομιμοποίηση ουδεμία σχέση είχε με την λαϊκή βούληση. Ο τρόπος διακυβέρνησης δεν διασυνδέεται με την δυνατότητα του κράτους να ασκεί την λεγόμενη «κυριαρχία» του. Ο όρος «κυριαρχία» (sovereignty) αναδύθηκε στην διάρκεια του 16ου αιώνα στα πλαίσια του ανταγωνισμού μεταξύ των Ιταλικών πόλεων-κρατών, και εξέφραζε την αποδοχή του δικαιώματος απεριόριστης εξουσίας της κάθε κρατικής οντότητας εντός των γεωγραφικών της ορίων. Ο όρος εξελίχθηκε σε θεμέλιο του διεθνούς συστήματος των κρατών και αναφέρεται σε ένα από τα «καθολικά» χαρακτηριστικά του κράτους.

Μετά το 2ο Παγκόσμιο πόλεμο συνυπάρχει με την αύξουσα υπέρ-εθνικότητα (supra-nationality) μέσω της οποίας τα κράτη μεταβιβάζουν σωρεία αρμοδιοτήτων και εξουσιών σε υπέρ-εθνικές οντότητες ή δέχονται περιορισμούς στην κυριαρχία τους βάσει διεθνών συνθηκών. Στον 21ο αιώνα, η έννοια της κρατικής κυριαρχίας δεν είναι ούτε απεριόριστη ούτε ανεξέλεγκτη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) θεωρείται κλασσικό παράδειγμα δημιουργίας υπέρ-εθνικών οντοτήτων προς τις οποίες μεταβιβάζονται κρατικές εξουσίες με τρόπο μη ανατρέψιμο. Έτσι δημιουργήθηκαν το ευρώ και η ευρωζώνη. Στην ΕΕ η διαμόρφωση υπέρ-εθνικών πολιτικών στηρίζεται στην μεταφορά κρατικής εξουσίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όπου εκφραστής αυτής της υπέρ-εθνικής εξουσίας είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι ζητήματα εσωτερικής πολιτικής (από τις ιδιωτικοποιήσεις ως το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, τις συντάξεις ή το μέγεθος του ευρύτερου δημόσιου τομέα) δεν αποτελούν αποκλειστικά θέματα «εσωτερικής» πολιτικής. Η διάκριση μεταξύ «εσωτερικής» και «εξωτερικής» πολιτικής υποσκάπτεται, καθώς η «εσωτερική» πολιτική δεν ανήκει αποκλειστικά στο κράτος αλλά και στις υπέρ-εθνικές οντότητες στις οποίες μεταφέρονται οι αρμοδιότητες.

Στην ΕΕ αυτό γίνεται αποδεκτό μέσω της συμμετοχής όλων των κρατών στους μηχανισμούς λήψης αποφάσεων και βάσει της αρχής της ατέρμονης διαπραγμάτευσης, με στόχο την πολυπόθητη ομοφωνία. Όπως και να αποτιμάται το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων, η ερμηνεία μιας διακρατικής συμφωνίας με σαφή υπέρ-εθνικά χαρακτηριστικά ως πράξεως που επιφέρει την ανατροπή της εννόμου τάξεως είναι τουλάχιστον ατυχής.

Μπορεί κάποιος δικαιολογημένα να αισθάνεται ότι το Ελληνικό κράτος «τιμωρήθηκε» ή «ταπεινώθηκε» ή οτιδήποτε άλλο, και αυτό είναι απολύτως θεμιτό. Αλλά τίποτε από αυτά δεν συνιστούν παράνομη και βίαια κατάλυση του δημοκρατικού πολιτεύματος.

► **ΑΝΟΔΟ 30 ΘΕΣΕΩΝ** ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΡΥΣΙΝΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ

Ποια είναι **τα ελληνικά πανεπιστήμια ανάμεσα στα 1.000 καλύτερα του κόσμου**

Επτά ελληνικά πανεπιστήμια βρίσκονται στη λίστα

Στην 301η θέση κατατάσσεται το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών ανάμεσα στα 1.000 καλύτερα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, από τις χιλιάδες που δραστηριοποιούνται παγκοσμίως, σύμφωνα με τον κατάλογο που δημοσίευσε το Center for World University Rankings (CWUR), κάτι που "μεταφράζεται" σε άνοδο 30 θέσεων σε σχέση με την περυσινή κατάταξη. Εξάλλου, στην συγκεκριμένη κατάταξη βρίσκονται και άλλα έξι ελληνικά πανεπιστήμια: Το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (459η θέση), το Πανεπιστήμιο της Κρήτης (515η θέση), το πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων (582η θέση), το πανεπιστήμιο της Πάτρας (641η θέση), το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (695η θέση) και το πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας (905η θέση). Όσον αφορά στα πανεπιστήμια που συγκέντρωσαν την καλύτερη βαθμολογία και συμπληρώνουν την πρώτη πεντάδα του πίνακα της κατάταξης, αυτά είναι τρία των ΗΠΑ και δύο της Μεγάλης Βρετανίας. Πιο συγκεκριμένα, πρώτο στην κατάταξη είναι το πανεπιστήμιο του Harvard (ΗΠΑ), ακολουθεί το πανεπιστήμιο του Stanford (ΗΠΑ) και το MIT (Massachusetts Institute of Technology - ΗΠΑ), ενώ την πεντάδα συμπληρώνουν τα πανεπιστήμια του Cambridge και της Οξφόρδης (Μεγ. Βρετανία).